

Ska artikel 6.1 i direktiv 2003/86/EG... tolkas så, att det föreligger hinder mot en nationell praxis som innebär att ett beslut kan fattas om att avslå en ansökan om inresa och vistelse för en familjemedlem av hänsyn till allmän ordning på grund av fällande domar i brottmål under en tidigare vistelse i den berörda medlemsstaten, varvid en intresseavvägning görs med hjälp av kriterierna i de domar som meddelats av Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (Europadomstolen) den 2 augusti 2001 i målet *Boultif mot Schweiz*, ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300, och den 18 oktober 2006 i målet *Üner mot Nederländerna*, ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099, mellan å ena sidan den berörda familjemedlemmens och den berörda referenspersonens intresse av att utöva rätten till familjeåterförening i Nederländerna och å andra sidan den nederländska statens intresse av att skydda den allmänna ordningen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 2003, s. 12).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Distriktsdomstolen Lublin-Wschód i Lublin, med säte i Świdnik Polen) den 11 juni 2018 – Lexitor Sp. z o.o mot Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka med säte i Gdynia, Santander Consumer Bank SA med säte i Wrocław, mBank SA med säte i Warszawa

(Mål C-383/18)

(2018/C 294/41)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

Parter i det nationella målet

Kärande: Lexitor Sp. z o.o

Svarande: Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka med säte i Gdynia, Santander Consumer Bank S.A. SA med säte i Wrocław, mBank S.A. med säte i Warszawa

Tolkningsfråga

Ska artikel 16.1, jämförd med artikel 3 g i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG ⁽¹⁾ tolkas så, att konsumenten vid en förtida betalning av sina skyldigheter enligt ett kreditavtal ska ha rätt till en nedsättning av den sammanlagda kreditkostnaden, inklusive kostnader vars storlek är oberoende av längden på kreditavtalet?

⁽¹⁾ EUT L 133, 2008, s. 66.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 11 juni 2018 – Arriva Italia Srl m.fl. mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Mål C-385/18)

(2018/C 294/42)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Motpart: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Tolkningsfråga

Utgör en åtgärd som består i att en aktör inom järnvägstransportsektorn erhåller ett lagstadgat anslag på 70 miljoner euro på de villkor som fastställs i lag nr 208 av den 28 december 2015 (artikel 1.867), i dess lydelse enligt lagdekret nr 50 av den 24 april 2017, och att nämnda anslag senare överläts till en annan aktör, utan upphandling och utan vederlag, under de beskrivna faktiska och rättsliga omständigheterna ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt?

Om frågan besvaras jakande, är då ifrågavarande stöd förenligt med unionsrätten och vilka är konsekvenserna av att åtgärden inte har anmälts i enlighet med artikel 10[8].3 FEUF?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Nederländerna) den 11 juni 2018 – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA
mot Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(Mål C-386/18)

(2018/C 294/43)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i det nationella målet

Klagande: Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

Motpart: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Tolkningsfrågor

- 1a. Utgör artikel 66.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014⁽¹⁾ av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 (förordning nr 508/2014), enligt vilken Europeiska havs- och fiskerifonden ”ska” bevilja stöd för utarbetande och genomförande av produktions- och saluföringsplaner enligt artikel 28 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013⁽²⁾ av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (förordning nr 1379/2013), hinder för en medlemsstat att avslå en ansökan som ingetts av en producentorganisation om beviljande av sådant stöd, med motiveringen att denna medlemsstat, vid tidpunkten för ansökan om en viss kategori utgifter (i förevarande fall kostnaderna för utarbetandet och genomförandet av produktions- och saluföringsprogram) eller för en viss tidsperiod (i förevarande fall år 2014), inte hade infört möjligheten att inge en sådan ansökan, varken i sitt av kommissionen godkända operativa program eller i de nationella bestämmelserna om fastställande av utgifters stödberättigande?
- 1b. Har det för svaret på fråga 1a betydelse att producentorganisationen enligt artikel 28 i förordning nr 1379/2013 är skyldig att utarbeta en produktions- och saluföringsplan och, efter att medlemsstaten har godkänt produktions- och saluföringsplanen, genomföra produktions- och saluföringsplanen?
2. Om fråga 1a ska besvaras så, att artikel 66.1 i förordning nr 508/2014 utgör hinder för en medlemsstat att avslå en ansökan från en producentorganisation om stöd för utarbetande och genomförande av en produktions- och saluföringsplan, med motiveringen att denna medlemsstat vid tidpunkten för ingivandet av ansökan inte hade gjort det möjligt att inge en sådan ansökan, kan den stödsökande i så fall som rättslig grund direkt åberopa artikel 66.1 i förordning nr 508/2014 för att begära att medlemsstaten ska bevilja det aktuella stödet?